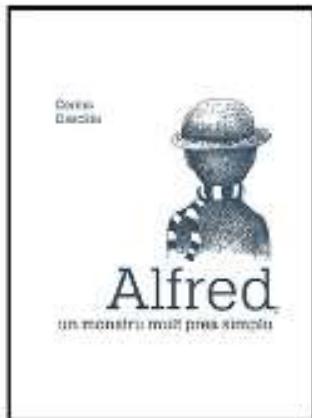

#RefugiulPerfect58

*Cum a scăpat Alfred,
un monstru mult prea simplu.*

#RefugiulPerfect58

Un text de Florin Bican, dintr-o serie de dialoguri imaginare cu Francisca

- Nu mă duc la culcare..., se fandosește Francisca.
– Cum așa? se prefacă tata mirat.
– La mine sub pat sunt monștri.
– Da' asta de unde-ai mai scos-o?
– Am văzut în *Calvin și Hobbes*.
– Păi chiar dacă sunt monștri, are cine te apără – vulpoiul Puckle, leul Lafcadio, pantera Roza...
– Da' dac-adorm și ei?
– N-adorm toți deodată... Și-apoi n-ai de ce te teme de monștri. Monștrii nu-s neapărat răi. Iar în lumea oamenilor nu ajung decât cei mai simpli. Care sunt buni și drăguți. Ca Alfred...
– Cine-i Alfred?
– Un monstru mult prea simplu.
– Da' de unde-l cunoști?
– Din carteau Corinei Dascălu.
– A, e din cărți...
– S-a născut într-o carte. Dar nu-i prea plăcea acolo...
– De ce?
– Pentru că nu-si găsea locul. Era mult prea simplu și ceilalți monștri râdeau de el.
– Si ce-a făcut Alfred?
– A-nțercat tot felul de lucruri. Da' degeaba... În lumea lui nu găsea niciunul din lucrurile care-i plăceau.
– Cred că era tare trist Alfred asta...
– Te cred. Ce, tu nu ești tristă pentru că nu avem voie să ieșim din casă?
– Ba da...
– Lasă, nu fi supărată. Că până la urmă scăpăm noi și de asta. Așa cum a scăpat și Alfred.

- El cum a scăpat?
- A avut noroc – noroc că era cam neatent... și într-o zi, când se plimba prin căsuțele imensului șotron care tăia orașul, a ajuns din greșeală în lumea oamenilor. Da' a fost o greșeală bună. Pentru că și-a dat seama că acolo e locul lui.
- Și a rămas acolo?
- Păi cum să nu rămână? În lumea oamenilor a găsit toate lucrurile care-i plăceau fără să le fi văzut înainte.
- Ce lucruri?
- Îți dau mâine cartea și-o să vezi. Dar acum, culcă-te...
- Crezi că s-ar putea să fie Alfred sub patul meu?
- Din moment ce-a ajuns în lumea oamenilor, nu văd de ce nu. Ce, îți-e frică de el?
- Nuuu... O să-i iau cu mine pe Puggle, pe Lafcadio și pe Roza. Și chiar dacăiese Alfred de sub pat, cred că o să ne împrietenim.
- Bine, atunci. Noapte bună. Dacă te întâlnești cu Alfred, să-mi povestești și mie ce-ai vorbit.
- Bine... Noapte bună!

S-ar putea să-ti placă și:

Doug TenNapel, *Carton*